

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1921 kl. $\frac{1}{2}$ 12 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 2, 3 och 6 §§ i förordningen den 19 november 1920 om byggnadsskatt.

(2:a avd.)

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Wijk, Wohlin, Anders Örne, Åhlmans Olof Olsson, Rosén, Eriksson i Grängesberg, Jonsson i Hökhult, Jönsson i Boa, Olsson i Kullenbergstorp, Bårg, Olsson i Ramsta, Lithander, Johansson i Kullersta, J. E. Björnsson, friherre Barnekow, A. Björkman och Heyman.

Genom proposition nr 60 av den 4 februari 1921 har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 2, 3 och 6 §§ i förordningen den 19 november 1920 (nr 765) om byggnadsskatt.

Häri genom förordnas, att 2, 3 och 6 §§ i förordningen den 19 november 1920 om byggnadsskatt skola hava följande ändrade lydelse:

2 §.

Byggnadsskatt skall samtidigt men utan sammanblandning med den allmänna bevillningen påföras den, som ifrågavarande år är pliktig utgöra bevillning för bebyggd annan fastighet än jordbruksfastighet, och utgår med 20 öre för varje fulla 100 kronor av det vid 1918 års taxering åbyggnaden åsatta särskilda taxeringsvärde, minskat med 10,000 kronor.

Finnes ej särskilt sådant värde åsatt, utgår skatt med 15 öre för varje fulla 100 kronor av fastighetens hela taxeringsvärde för nämnda år, minskat med 15,000 kronor.

År fastighet underkastad fastighetsbevilning blott för viss del av sitt taxeringsvärde, utgår byggnadsskatten allenast för motsvarande del av det år 1918 åsatta taxeringsvärdet, i den mån denna del överstiger i fall, som i första stycket avses, 10,000 kronor och i fall, som i andra stycket avses, 15,000 kronor.

Har taxeringsvärdet på grund av nedrivning av byggnader eller annan sådan anledning, som omförmäles i 1 § av de vid bevillningsförordningen fogade särskilda anvisningar, efter 1918 års allmänna fastighetstaxering blivit nedsatt, skall byggnadsskatten därefter jämkas.

3 §.

För åbyggnad, vilkens värde icke inbegripits i det fastigheten år 1918 åsatta taxeringsvärdet, utgår icke byggnadsskatt.
Staten vare från utgörande av byggnadsskatt fri.

6 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrättens beslut fastighetens taxeringsvärde ändras eller fastighet varder för år 1918 åsatt taxeringsvärde, vidtages den jämkning i redan påförd byggnadsskatt eller den påföring av sådan skatt, som därav må föranledas.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Beträffande vad föredragande departementschefen enligt omförmälda statsrådsprotokoll vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anført till motivering för förslaget får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet.

Då 1920 års riksdag antog förordningen om byggnadsskatt, gällde utan inskränkning regeln, att staten var befriad från skyldighet att utgöra fastighetsbevilning. Byggnadsskattens anknytande till sagda bevilning såsom förutsättning medförde således, såsom jämväl var avsett, att staten skulle vara befriad även från denna skatt.

Efter det riksdagens beslut om byggnadsskatten redan fattats, vidtog riksdagen i samband med kommunalskattefrågans provisoriska lösning vissa ändringar i bevillningsförordningen, innebärande bl. a. att staten i vissa fall ålades bevillningsplikt såsom grundval för kommunal skattskyldighet. Genom förevarande proposition har nu Kungl. Maj:t velat förhindra den konsekvensen, att staten i motsvarande fall jämväl skulle bli skyldig utgiva byggnadsskatt, och har stadgande i sådant syfte förslagsvis införts i 3 § av förordningen om byggnadsskatt.

Genom propositionen har vidare åsyftats att förekomma sådan med gällande lydelse av förordningen om byggnadsskatt möjlig tolkning, att, då fastighet är underkastad bevillning blott för en del av sitt taxeringsvärde, byggnadsskatt ändock skulle utgå efter hela detta värde. Något sådant har givetvis icke av riksdagen avsetts, utan har meningen synbarligen varit att bevillning och byggnadsskatt skulle i avseende å tillämpningsområdet sammanfalla. Det förtydligande härutinnan, som nu förslås i 2 §, torde vara på sin plats.

Slutligen har Kungl. Maj:t ansett med författningens allmänna syfte överensstämmande, att eventuell förändring i 1918 års taxeringsvärde av anledning, som omförmäles i 1 § av de vid bevillningsförordningen fogade särskilda anvisningar, ej finge inverka på byggnadsskatten i annat fall än då taxeringsvärdet blivit nedsatt. Föreskrift om jämkning av byggnadsskatten i sådant fall har upptagits sist i 2 §. I samband härmed har 6 § begränsats till processuella fall.

Emot vad sålunda föreslagits i sak eller härutöver i vissa formella avseenden har utskottet icke funnit något att erinra, och får utskottet i följd härav hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 60, antaga ovan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av 2, 3 och 6 §§ i förordningen den 19 november 1920 (nr 765) om byggnadsskatt.

Stockholm den 8 mars 1921.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.